

Podle pravoplatné odevzdací listiny okresního soudu ze dne 9. února 1923 s dvěma dodatky byl rolnický statek s obytným domem jako rolnická usedlost střední velikosti, náležející zůstaviteli Augustu H., podle ustanovení zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. z. pro Čechy odevzdán Josefu H. jako přejímátele. Tento zemřel dne 24. dubna 1935. Po jeho úmrtí vyšlo na jevo, že jedna pozemková parcela nebyla v pozůstalostním jmění Augustu H. uvedena, pročež pozůstalostní soud o ní provedl další potřebné úřední jednání (§ 179 nesp. pat.) a byla tato parcela jako součást pozůstalosti po Augustu H. přikázána pozůstalosti Josefa H. Tomuto rozhodnutí odpírají pozůstalí po Augustu H. nezl. Jindřich H. a Ema P., tvrdíce, že dědické právo Josefa H. podle zemského zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. pro Čechy je právem ryze osobním, jež cestou transmise podle § 537 obč. zák. nepřechází na jeho dědice. **R e k u r s n í s o u d** zamítl jejich stížnost do rozhodnutí soudu prvního.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

#### D ů v o d y:

Transmise po rozumu § 537 obč. zák. předpokládá, že se povolaný dědic, jemuž pozůstalost prvního zůstavitele napadla (transmittent), již nedožije jejího odevzdání, že se však nápad nepovažuje za zmařený ani tehdy, když se povolaný dědic ještě nepřihlásil k pozůstalosti, jen když se dědictví nevzdal, takže dědic dědicův (transmissar), aniž přímo dědí po prvním zůstaviteli, v prvním pozůstalostním řízení uplatňuje pouze dědické právo transmittentovo. Dovolací rekurenti poukazují v souzeném případě neprávem na předpis § 537 obč. zák., neboť není sporné, že pozůstalost po Augustu H. byla již pravoplatně odevzdána; nově se vyskytnuvší jmění nelze proto již považovati za ležící pozůstalost, představující zůstavitele snad zase podle § 547 obč. zák., naopak byla veškerá pozůstalost, ať známá nebo neznámá, již svého času jako celek odevzdací listinou povolaným dědicům odevzdána a řízení podle § 179 nesp. pat. sleduje toliko účel provéstí takové úřední úkony, jichž jest v tom kterém případě potřebí k osvěčení a k zabezpečení nároků účastníků a zvláště k zajištění poplatků, pročež název »dodatečná odevzdací listina« je nemístný (rozh. čís. 7559 Sb. n. s.). Ježto již není sporné, že zmíněná parcela je částí rolnického statku Josefa H. dne 9. února 1923 odevzdaného, nejde vůbec o případ transmise a nelze proto tvrditi, že rozhodnutí nižších soudů, doplnivších stav jmění po Augustu H. a upravených potřebnou doložku k provedení knihovního pořádku, přiči se předpisu § 537 obč. zák. a tedy je nezákonné.

**Čís. 15054.**

**Statky střední velikosti (zák. čís. 68/08 z. z. čes.).**

**Rozhodl-li pozůstalostní soud, že pozůstalost jest projednati podle předpisů zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. čes., aniž vyslechl**

**před rozhodnutím účastníky pozůstalostního řízení, jde o zmatek podle § 41 odst. 2 lit. g) zák. čís. 100/31 Sb. z. a n.**

(Rozh. ze dne 19. března 1936, R I 141/36.)

Nižší soudy uznaly souhlasně, že nemovitosti zůstavitelovy sluší považovati za rolnickou usedlost střední velikosti a že proto pozůstalost je nutno projednati podle předpisů zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. pro Čechy. Usnesení to bylo vydáno prvním soudem po zjištění správnosti úmrtního zápisu, vlastnických poměrů zůstavitelových, katastrálních dat pozůstalých nemovitostí, nynějšího způsobu používání mlýna a po slyšení obecního starosty a dvou důvěníků. Před rozhodnutím o této základní otázce nebyly účastnice pozůstalostního řízení prvním soudem vyslechnuty, a také rekursní soud nepřihlédl, nedbaje předpisu § 40 zák. čís. 100/31 k jejich námitce v rekursu vznesené, že zemědělství nebylo hlavním zdrojem výdělků zůstavitelova.

Nejvyšší soud zrušiv usnesení obou soudů pro zmatečnost, uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

#### Důvody:

Neslyšení účastníků zakládá v projednávaném případě zmatečnost podle § 41 odst. 2 písm. g) zák. č. 100/31 Sb. z. a n., neboť správné řešení otázky, zda má nastati posloupnost do statků střední velikosti podle zákona č. 68/08 z. z. pro Čechy, zdali tedy jde o rolnickou usedlost po rozumu § 1 cit. zák., zdali jejího majitele a jeho rodinu lze podle obvyčejného nazírání čítati ke stavu rolnickému (rozh. č. 2611 Sb. n. s.), zejména zdali byl zůstavitel odkázán s hlavním zdrojem příjmů na hospodářství polní (rozh. č. 8330 Sb. n. s.), třebaže je snad v poslední době osobně nevykonával (rozh. č. 11654 Sb. n. s.), vyžaduje nezbytně, aby účastníci o těchto předpokladech byli vyslechnuti.

#### Čís. 15055.

**Při exekuci na důchody, jež dlužník dostává od několika nositelů pojištění (revírní bratrské pokladny a úrazové pojišťovny dělnické), jest jednotlivé důchody sečísti; je-li u takových důchodů existenční minimum vyňaté z exekuce upraveno různě, jest exekuci povolití s obmezením dlužníku příznivějším.**

(Rozh. ze dne 19. března 1936, R II 64/36.)

Prvý soud povolil vymáhající věřitelce k vydobytí výživného proti povinnému exekuci zabavením polovice požitků, jež povinný pobírá jednak od Revírní bratrské pokladny, jednak od Úrazové pojišťovny dělnické s obmezením, že ze souhrnu zabavených požitků 2.775 Kč 20 h